

Openbare bijeenkomst, Antwerpen 19 februari 1985

BEINVLOEDINGEN BETREFFENDE ASTRALE WERELDEN

- - - - -

Aan het begin van deze bijeenkomst moet ik er u allereerst op wijzen dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Denkt u zelf na, vraagt uzelf af wat goed voor u is en vormt u zelf een oordeel. Hebt u een onderwerp?

Beïnvloedingen betreffend astrale werelden, beelden en schillen erbij en ontstaan en acties eruit.

Laten we eerst beginnen met het astrale vlak een beetje te preciseren. Er is een wereld van vrije deeltjes. Die zijn normaal overal aanwezig al is het alleen maar door het baanspringen van bijvoorbeeld elektronen, baanverdringen. Al deze deeltjes zijn veldgevoelig, d.w.z. wanneer je een veld hebt van voldoende sterkte, dan is het mogelijk om ze in een veld te groeperen ongeveer zoals je met ijzervijlsel doet in een magnetisch veld.

Vraag je verder af wat in die astrale wereld de vormende kracht is, dan kom je tot de conclusie dat gedachten in feite ook een soort uitstraling, je zoudt kunnen zeggen van een magnetisch-elektrische kwaliteit daarbij een heel grote rol spelen. Nu blijkt het dat naarmate gedachten meer geconcentreerd zijn en langer duren, de kans groter is dat er een vorm ontstaat. In die vorm is dan een deel van de energie gebonden. De vorm zal hierdoor langere tijd in stand kunnen blijven en als men bij herhaling aan een dergelijke figuur denkt of een dergelijk beeld uitzendt, dan is het bestaan bijna onbeperkt. Een dergelijk voertuig, of een dergelijke schil zoals men zegt, is niet beziel. Ze heeft geen eigen leven. Ze wordt gemotiveerd door een ingelegd programma. Ze is a.h.w. een soort computer. Ze kan de krachten die ze heeft opgenomen teruggeven wanneer er een bepaald sleutelbegrip naartoe wordt gedacht. Ze kan anderzijds krachten opnemen uit de omgeving, zolang die harmonisch zijn.

Astrale schillen zijn dus geen levende wezens. De astrale sfeer bevat ook geen echte levende wezens. Het is een wereld van gedachtenbeelden. Maar wanneer u zich identificeert met een gedachtenbeeld dan kunt u tijdelijk optreden als een soort bezieling. En dat houdt in dat vanuit elk vlak van bestaan, ook het stoffelijke, het mogelijk is een zogenaamde schil te bezielen. In dat geval kan dus een actie worden uitgevoerd met deze schil, met dit voertuig, mits men daarbij niet alle energieën verbruikt want dan vallen ze uiteen. Je kunt zelf misschien energie eraan toevoegen. Deze kun je zonder schade gebruiken om bepaalde doeleinden na te streven.

Manifestaties van astrale aard zullen over het algemeen eerder liggen in de richting van, zeg maar poltergeestverschijnselen, de materialisatie en dergelijke, de klopgeest, dan dat ze werkelijk ingrijpend werken.

Nu zijn er heel veel mensen die denken: die astrale kan ons domineren. Het is niet waar. De astrale wereld kan alleen daar domineren waar een zekere harmonie, een zekere afstemming dus bestaat. Dat is punt één. Punt twee: De astrale wereld kan alleen daar beïnvloeden waar een dergelijke harmonie bestaat, mits er een wil aanwezig is die de werking vanuit het astrale verder vastlegt en richt. Dus, zoals het onderwerp is gegeven zou je moeten zeggen: Ja, van beïnvloedingen en dergelijke uit de astrale wereld is er eigenlijk weinig of geen sprake. Wel wordt de astrale wereld gebruikt als een soort tussenfase om in een schil energieën uit de sfeer op te slaan en die dan later, bijvoorbeeld op aarde, te ontladen. Een astrale sfeer kan geen kracht afgeven naar werelden die hoger zijn en dan moet u denken aan vergelijkingen als hoger trillingsgetal.

Wel naar alle werelden die lager zijn omdat lagere trillingen te moduleren zijn en hogere niet. Het is een vergelijkend beeld, vergeeft u mij, maar hopelijk duidelijk. Als het niet zo is moogt u het zeggen.

Dan krijgt u de mensen die oversluierd worden, bijvoorbeeld. Ze hebben een contact met de geest en heel gauw wordt er gezegd: dat is een astrale wereld. Neen, dat is niet de astrale wereld. Een oversluiering berust over het algemeen op identiciteit van gedachten of een deel van het denken waardoor het mogelijk is een persoon op aarde tijdelijk dus te motiveren in een richting die niet aan de persoonlijkheid eigen is.

Hebben we te maken met aanhechtingen, dan hebben we zelfs helemaal niet te maken met astrale wezens. Een aanhechting is gewoon een bewustzijn, punt. Bewustzijn zoudt u geestelijk gezien kunnen omschrijven als een in zich besloten veld van zeg maar elektrostatische grootorde, waarbinnen echter potentiaalverschillen optreden. Stel u nu voor- het is weer vergelijkend wat ik zeg en niet honderd procent juist,-stel nu dat een mens een uitstraling heeft en dat de kwaliteiten daarvan vergelijkbaar zijn. Dus eveneens een zekere fluctuatie, beïnvloeding door gedachten en als totaalverschijnsel iets wat vergelijkbaar is met elektrostatische ontladingen. Dan kan het zijn dat het bewustzijn vermengd raakt in die uitstralingen van de aura. Op dat ogenblik worden de potentiaalverschillen die binnen dit geestelijk geheel bestaan voor een deel overdraagbaar. Ze kunnen gebruikt worden om invloeden van de persoon die leeft te compenseren, maar zullen dan gelijktijdig de uitstraling van die mens moduleren en daarmee zijn denken mede beïnvloeden. Hierdoor kan een mens dus perioden van werkelijkheidsvervreemding ervaren.

Dan zeggen ze: Ja maar, al die monsters uit het astrale dan? Ik denk dat de meeste monsters die in het astrale bestaan door mensen zijn bedacht. Mensen aanbidden over 't algemeen of datgene wat ze vrezen, ofwel datgene waarvan ze bescherming hopen te krijgen. Dat wil zeggen: Je hebt twee soorten denkbeelden: de astrale monsters, demonen die ons bedreigen, de duivels die ons vervolgen en die ons misleiden aan de ene kant en de ons verdedigende engelen, heiligen, hogere entiteiten aan de andere kant. Zolang daar een voorstelling bij hoort kunnen die astraal bestaan. Niet nogmaals, als werkelijke personen, maar als beelden die bewogen kunnen worden door een wilsinvloed. Deze invloeden die je zelf hebt veroorzaakt kunnen je natuurlijk vervolgen. Als je een angst hebt en je creëert een beeld van die angst, gaat die angst je achtervolgen en dan kan er een soort monomanie ontstaan waarbij diezelfde dreiging overal aanwezig schijnt te zijn. Het is iets wat bij sommige vergiftigingsverschijnselen ook bij de mens voorkomt. Dan heb je eveneens dat achterdochtige dat zich vervolgd, miskend gevoelen met zich draagt. Maar vanuit de geest is dit dus te veroorzaken, eventueel mits je bang bent.

Er gaat een regel bij diegenen die in de astrale wereld zich ooit bewegen hoe dan ook. Dat is deze: Op het ogenblik dat je vreest ben je kwetsbaar want daarmee erken je het andere voor datgene wat het qua vorm voorgeeft te zijn. Er is dus een zekere harmonie, een zekere relatie gelegd en die relatie maakt het mogelijk dat u invloeden ondergaat waardoor uzelve en niet dus door een ingreep van die vorm, datgene ondergaat wat u in feite vreest. Aantasting in een astrale sfeer en door demonen uit een astrale sfeer zoudt u dus terecht kunnen wijzen in de richting van de auto-suggestie, de auto-hypnose misschien.

Het is bekend dat een mens onder suggestie en onder hypnotische invloed verschillende traumata kan vertonen, verwondingen en dergelijke, huidsverkleuringen, brandblazen enzovoort, ofschoon daarvoor geen stoffelijk-redelijke verklaring mogelijk is. Het is de interpretatie van de hersenen die de reactie van het lichaam bepaalt. Dat is hetgeen dan plaats kan vinden wanneer u in een astrale wereld komt. Wanneer u nu uitgetreden bent denkt u misschien dat uw lichaam niet kwetsbaar is, maar vergeet niet dat een deel van dat ~~beseft~~ ook nog in dat lichaam zit. Je hebt wel een deel van je bewustzijn geprojecteerd, maar nooit het geheel, want dan zou je dood zijn. Dientengevolge zal elke suggestie die je op astraal vlak ervaart en aanvaardt, overgebracht worden naar het lichaam en in het lichaam een aantal, laat ons maar zeggen suggestieve reacties doen ontstaan.

Nu zijn er mensen die zeggen: Ja maar, is die astrale wereld zoals u die definieert juist? De omschrijving die ik u geef en dat heb ik opzettelijk eerst gedaan, is zo juist mogelijk. Er zijn heel veel dingen in het al waarvoor in menselijke termen geen volledig parallel te vinden is. Ik heb gegrepen zeg maar naar parabelen om het onzegbare toch aanhoorbaar en verwerkbaar te maken. Maar wat ik u gezegd heb over die astrale werelden als zijnde niet bezielt, is waar. Bezieling kan alleen plaats vinden door projectie vanuit een wezen dat zich in een andere toestand bevindt.

Nu zijn er ook mensen die praten over een astraal dubbel en zo. Astraal dubbel is niets anders dan een ik-voorstelling, zo sterk geprojecteerd, dat daardoor een astrale vorm ontstaat en eventueel zodanig verdicht wordt dat ze de waarneembaarheid voor anderen bereikt. Dat is dus een astraal dubbel. Hier is nooit het gehele ik aanwezig, vergeet dat niet. Alleen zijn waarneming en reactievermogen geprojecteerd in dit voertuig. De feitelijke verwerking en de herinnering aan het gebeurde wordt nog steeds zuiver lichamelijk geregistreerd.

Dan zijn er mensen die hebben het dan over een levenslichaam. Een levenslichaam is over het algemeen niet veel meer dan een deel van de levenskracht van een mens en deze kan dan soms zichtbaar worden omdat ze eveneens een gevormd beeld omvat en daardoor kleinste delen in en rond zich kan rangschikken. Een astraal dubbel is over het algemeen doorzichtig, gasvormig. Een dubbel is over het algemeen vaag en vaak slechts van één kant zichtbaar. Het is dus heel vaak alleen maar iets dat twee-dimensionaal is. Dit gebeurt vooral wanneer er eigenlijk een droomtoestand ontstaat. Bijvoorbeeld: Een kind zit in een klas, kijkt naar buiten, zit te denken: Ik wilde dat ik daaronder bij die boom in de schaduw zat en dan ontstaat daar een vorm. Die is voor anderen zichtbaar, maar wanneer je van de andere kant komt zie je die niet. Die is maar van één kant zichtbaar en kennelijk een projectie.

Dan kan je natuurlijk verder gaan praten over wat is nu schaduwland? Wat is Zomerland? Het eenvoudigste omschrijvinkje dat ik vinden kan is wel dit. Een mens denkt en neert waar. Hij verwerkt de waarneming niet direct maar via zijn denken. Zo leeft hij in de wereld die hij door zijn denken deels voor zichzelf bepaalt. Er schuilt wel een werkelijkheid achter maar die werkelijkheid is vertekend. Misschien is de eenvoudigste demonstratie ervan een heel eenvoudig voorbeeld. Bij bepaalde Maori's waren vroeger dikke dames zeer geliefd, zoals bij bepaalde negerstammen trouwens. De vrouwen die hier als curiositeiten ten toon werden gesteld, de dikke dame door een ziekelijke omvang, en... laten we daar niet op ingaan, dat kunt u zich voorstellen, die golden in andere landen juist als de top van vrouwelijke aantrekkelijkheid, sex-appeal en schoonheid. Waar je hier de kwabben ziet, zien ze daar alleen een uitstraling van erg veel vrouw, dus heel erg vrouwelijk. Op die manier bepaalt u eigenlijk heel veel dingen in uw bestaan. Nu gaat u dood. Doodgaan dat is het wegvallen van het stoffelijke gedeelte. Er blijft een herinneringsvermogen over. Dit herinneringsvermogen is overigens niet zo volledig als u misschien denkt. Het omvat gemeenlijk niet veel meer dan 50 of 60 % van de menselijke stoffelijke beleving. Maar daarin zijn weer die referentiewaarden aanwezig. Indrukken van buiten opgedaan worden vertaald in de termen die men tijdens het stoffelijk bestaan zichzelf ingeprent heeft. Een schaduwland is dus eigenlijk niet veel meer dan een land onder de smog waarin je moeizaam je weg zoekt. Zomerland is niet veel anders dan een wereldvoorstelling ontleend aan het stoffelijke met eventueel alle vormen en mogelijkheden erbij met daarin dus het ik bewegend in die wereld. Zijn er meerdere persoonlijkheden dan zullen ze elkaar beïnvloeden en er ontstaat een complexe wereld waar één mens misschien een huisje bouwt en een tuintje en verder niet denkt, dan denkt een ander misschien aan een weg, een bosje, een vijver of iets anders en wanneer ze met elkaar in contact komen, uitwisseling van gedachten is de enige communicatie die in de geest bestaat, worden die beelden overgedragen en vaak door de andere als aanvulling beschouwd. Er bestaan zeer complexe gedachtenvelden, maar ze zijn niet meer dan dat. Het is dus niet een aparte wereld. Het is een toestand waarin men een bepaalde reeks voorstellingen met elkaar deelt op grond van gedeeltelijke herinneringen die aan een stoffelijk bestaan ontleend zijn.

Wanneer u dat ook weet, dan is het ook gemakkelijk om u voor te stellen dat naarmate die referenties zwakker worden, minder belangrijk worden, er een andere manier van werelddefinitie ontstaat. We kennen dan definities in kleuren, bijvoorbeeld. We kennen een wereld waarin klanken een grote rol spelen. Het ligt er maar aan welke herinneringsfuncties het langst blijven bestaan. En uiteindelijk ontstaat een werelderkenning die dan beschreven wordt als parelmoer, het is alleen maar schittering. Verschillen van kracht nemen de plaats in van wereldomschrijving en daarachter schijnen nog andere werelden te liggen.

Wanneer je dan bezig bent over zo'n astrale wereld en de beïnvloedingen daaruit dan moet je je wel realiseren dat dat niets te maken heeft met vormen zonder meer. Zoals een groot gedeelte van het menselijk leven meer te maken heeft met denken dan met lichamelijke, met de feiten van de materie. Pas wanneer u dit kunt accepteren, ik hoop dat u dit doet, al is het maar als stelling tijdelijk, een soort lemma, kunnen we verder gaan.

Astrale beïnvloedingen zullen dus overal op kunnen treden waar hoe dan ook enige gelijkheid bestaat met hun eigen wezen of wezenstoestanden, die in de astrale wereld, dank zij gedachten, vorm hebben gekregen. Die uitstraling is niet beperkt tot de menselijke, ook al is de mens de meest voorkomende contactbron. Er kunnen plaatsen bestaan waarin iets dergelijks gebeurt. Er kunnen plaatsen zijn waarin menselijke gedachten zo intens worden beleefd, vooral emoties spelen daarin een grote rol, dat de beelden a.h.w. geïmpregneerd zijn in materie die aanwezig was. Komt er nu een krachtbron in de buurt, dan herleeft niet alleen datgene wat ingelegd was, maar dan wordt al datgene wat daarmee verbonden was op het ogenblik van het ontstaan, geactiveerd zover het astraal nog aanwezig is. Daaruit zijn een aantal spookverschijnselen verklaarbaar en soms ook de angstdood waardoor sommige mensen sterven in spookhuizen enz.

Wat de beïnvloeding betreft van uw denken, dat komt niet zo vaak voor. Een astrale wereld is eigenlijk niet gebaseerd op redelijkheid. Ze is gebaseerd op een verknoping van emoties met beelden. Emotionele beïnvloeding door astrale vormen is daardoor wel denkbaar en zij ontstaat meestal wanneer een zekere remming bij een mens is weggefallen. Voorbeeld: U wordt een beetje driftig. Op dat ogenblik krijgt u contact met iets waarin die drift een grote rol speelt. De kans is zeer groot dat uw nog aanwezige beheersing verdwijnt, maar ook dat u daarbij een aantal reacties gaat vertonen die u volgens uw eigen kennis van wezen en kracht, eigenlijk wezensvreemd zijn. Ze moeten ergens een band hebben met wat u bent, maar ze horen niet noodzakelijkerwijze tot datgene wat normaal in u als mogelijkheid bestaat.

Dan kunt u zich nu afvragen of mensen zich onderling beïnvloeden? Wanneer een mens denkt en daarbij emotioneel gestimuleerd is, blijkt hij een uitstraling te bezitten die bij anderen een reactie wekt. De reactie behoeft niet altijd de gelijke te zijn. Ze kan zelfs een antithese zijn. Maar mensen beïnvloeden elkaar. Dit is één van de verklaringen die de afwijkingen van het normgedrag van de massa van het normgedrag van de eenling. Denk maar eens aan voetbalwedstrijden en zo. Dan ziet u hoe gemeenschappelijke emoties kunnen omslaan in een strijd lust die niet alleen maar via de spelers wordt beleefd, maar via de hoofden van de tegenstanders in de buurt. Wanneer mensen samenkomen voor een politieke tocht, een meeting of wat dan ook, dan is voor een inwerking op anderen belangrijk in hoeverre ze daarbij emotioneel betrokken zijn. Hoe groter het emotionele quotient van hun uiting, hoe intenser de inwerking die ze op anderen vertonen. Degene die niet harmonisch is, wordt onmiddellijk en onredelijk vijandig. Degene die wel in harmonie is voelt zich meegesleept en deelt de gevoelens van de oorspronkelijke zenders zonder zich bewust te zijn van een totale afwijking van zijn normale denk- en handelwijze. Dat komt pas later.

Mensen beïnvloeden dus elkaar. Ze beïnvloeden een astrale wereld. Dan is het duidelijk dat er samenvloeiingen kunnen ontstaan, vooral bij meer massale emoties, waarbij grotere hoeveelheden kracht uit de astrale wereld a.h.w. ontladen worden.

Die ontladingen zijn afhankelijk mede van vererings- of angstbeelden, begeertebeelden van mensen natuurlijk want de hoeveelheid energie wordt bepaald door wat erin is gelegd en de totale ontlading die mogelijk is voordat de vorm astraal vervalt is ongeveer 92%. 8% is bindende factor en die kan dus niet gemist worden.

Dan zullen astrale invloeden op aarde wel degelijk optreden aan de hand van emoties, vooral wanneer deze door angst- of begeertebeelden mede worden gesteund. Dat de eenling daarbij het slachtoffer wordt is niet zo waarschijnlijk want de emotionele output van een eenling is niet bepaald groot en je moet dus al tot een enorme uitbarsting van vreugde, wanhoop of wat anders komen wil je daar ook maar enige astrale reactie mee wekken. Heb je nu denkbeelden die bovendien met een bepaald beeld overeenstemmen, is de kans van beïnvloeding iets groter maar ze blijft steeds zeer gering. Eerst op het ogenblik dat de vorm door u mede is geschapen is er een kans dat de eenling in een emotionele toestand een sterke ontlading daarvan ondergaat.

Tot zover het technisch gedeelte. Mensen denken. Denken is niet zonder meer geleerd aan een als feitelijk ervaren werkelijkheid. Anders gezegd: Een filosoof is iemand die aan een beetje werkelijkheid een enorme hoeveelheid veronderstelling zodanig koppelt dat ze voor hemzelf tot een waarheid of schijnwaarheid wordt. Het is duidelijk dat mensen die in een onwerkelijkheid creëren, daarmee ook een invloed creëren. Of je nu bij wijze van voorbeeld Sartre heet of Marx of anders, wanneer je volgelingen hebt dan ontstaat er langzaam maar zeker een vertekend werkelijkheidsbeeld. Dit beeld is astraal bevestigd. Zolang een mens zich niet zelfstandig weet te gedragen en steeds weer aan de hand van zijn ervaringen, zijn wereldbeeld, maar ook zijn veronderstellingen ten aanzien van die wereld herziet, zul je dus gevangen worden in een net dat het je steeds minder mogelijk maakt op de feiten te reageren. Er zijn heel wat termen voor te vinden. Een van de beste vind ik altijd wel het zelfbedrog dat voortkomt uit de bevestiging van datgene wat het in zich betwijfelt. Dit is iets waar we allemaal mee te maken hebben. Geloof bijvoorbeeld is bij zeer velen, wanneer het geen gewoonte is, een zeer emotionele zaak. Het is duidelijk dat die emotionaleiteit voor het ik een grotere bevestiging betekent van het geloofde dan de feiten ooit zullen doen. Dan ontstaat eenzijdigheid van denken.

Dat kan precies hetzelfde zijn wanneer je gelooft in democratie. Er zijn een hoop mensen die geloven in de democratie en beseffen niet dat wat ze democratie noemen, in feite regentenregering is. Er zijn veel mensen die geloven in het socialisme en die in dit socialisme dromen van een solidariteit die in feite alleen dan bruikbaar is wanneer ze gebruikt wordt om de macht van enkelingen te bevestigen en voor de rest meestal niet tot uiting kan komen.

Je zit dus met een vertekend beeld van de werkelijkheid. Hoe meer je eigen wezen nu en je eigen leven met uw vertekende werkelijkheid verknoot raakt, hoe verder je van huis komt wanneer het de feiten betreft in de werkelijkheid. Dit is iets wat je dan astraal eveneens aantreft. Een wereld van Bellamy zal op de aarde nooit precies ontstaan, maar het denkbeeld van de Bellamianen heeft wel degelijk een soort astraal reservaatje tot stand gebracht waarin die droombeelden aanwezig zijn en zelfs bijna kaleidoscopisch zichzelf weer hergroeperen.

Iemand die nu zo denkt kan daardoor gemotiveerd worden. Hij kan daaruit impulsen ontvangen en die impulsen dan weer gebruiken om zijn beeld op de wereld zo te herzien, dat zijn eigen denkbeeld daardoor als het ware bevestigd wordt. Het is een soort terugkoppelingseffect en dit is een van de meest gevaarlijke effecten wanneer je over invloed in de astrale sfeer wilt spreken.

Wanneer u denkt dat er inbeslagname van mensen en zo plaats vindt, nou ja vergeet het eigenlijk maar. Weet u, mensen zijn altijd druk bezig om iemand te vinden die ze de schuld kunnen geven. Een groot gedeelte van onze waanzin, ons manisch optreden enz. enz. komt niet voort uit anderen, ook niet uit astrale figuren, demonen, duivels of weet ik wat voor slechte krachten. Zz zijn gewoon deel van ons eigen wezen.

Maar een mens wordt geleerd om bepaalde delen van eigen wezen en persoonlijkheid te ontkennen. Dat hoort er niet bij. Je mag niet emotioneel redeneren. Of je mag niet logisch redeneren, want er is geen emotionele waarheid. Ja, op die manier raak je natuurlijk ergens in verwarring.

Ik kan u geen voorschriften geven hoe u moet leven en denken, natuurlijk niet, maar misschien is het goed u eens af te vragen in hoeverre die gevoelens, die u hebt, vooral indien ze een beetje strijdig lijken vaak in uzelf, berusten op iets wat geen werkelijke betekenis heeft. Of u niet feiten voorziet van een betekenis die ze niet hebben of omgekeerd betekenis in de feiten ontkent omdat ze voor u een emotionele aantasting zouden betekenen. Probeer je wereld nieuw te zien. Denk niet in leuzen, denk niet in slogans. Probeer te denken in feiten, maar ontken daarom uw eigen emotionele inhouden niet. Op die manier kun je heel veel geesten en spoken zondermeer verdrijven. Dat is al een belangrijk punt.

In de tweede plaats kun je daardoor leren leven volgens een persoonlijke werkelijkheid want je moet jezelf zijn. Je kunt niet een ander zijn. Je kunt jezelf niet omvormen tot iets wat je niet bent en niet in je draagt. Natuurlijk, ik kan me voorstellen dat iedere idioot een genie wil zijn. Er zijn idioten die zich geniaal achten, maar dat is niet gevaarlijk zolang er geen anderen zijn die idioot genoeg zijn om ze te geloven. Want is het geniaal om een atoombom uit te vinden gezien de ervaringen vroeger al gemaakt, eerst met het wiel, met de lans, met pijl en boog; het buskruit dat de eerste luchtreis heeft veroorzaakt als de legende juist is? De eerste aviateur ter wereld schijnt Berthold Schwarz geweest te zijn, die ging met straalaandrijving. Maar vraag je eens af of zo iemand niet de grens van het emotioneel-aanvaardbare overschrijdt, juist alleen omdat hij je zegt dat je niet met je emoties, maar alleen met je verstand mag denken.

En omgekeerd zijn er belangrijke zaken die voor de mensheid wel belangrijk zijn onderdrukt, niet omdat men zegt dat ze onaanvaardbaar zijn, maar omdat er belangen hebben besloten dat dat zakelijk niet haalbaar is en dat dat belemmerend werkt op de ontwikkeling van de industrie en de economie of zo.

Realiseer je dat nu eens. Er worden zeer veel onwezenlijke dingen gepredikt en geschreeuwd en er wordt nog een onwezenlijker gebruik gemaakt van datgene wat werkelijk aanwezig is en mogelijk is. Vraag jezelf af wie je bent en maak je zo een beetje onafhankelijker. Hoe onafhankelijker je bent, hoe minder kans er bestaat dat astrale en andere werelden je beïnvloeden. Het betekent wel dat je voor jezelf op moet komen natuurlijk. Het houdt niet in dat je alleen in de wereld staat. Je wereld wordt niet bepaald door het feit dat jij existeert, maar ook door het feit dat er anderen zijn die existen, onverschillig hoe je ze waardeert of beschouwt. Maar je onafhankelijkheid betekent dat je leert handelen en denken volgens datgene wat in jou leeft. Dat je waarmaakt wat in jou bestaat. Dat je vanuit jezelf in feite de werkelijkheid voortdurend meer benadert. Dan kun je zeggen: Ja, in zekere zin draag ik dan toch wel een grotere verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid maar die is er dan toch een die in uzelf ligt, die uit uzelf voortvloeit.

Vindt u het zoveel mooier om u heerlijk te laten verwringen en vervormen tot u uiteindelijk door emoties en eenzijdig denken een voortdurende beïnvloeding ervaart van elders, bijvoorbeeld uit een astrale wereld waarmee u harmonisch bent.

Laten we vooral proberen nuchter-te zijn. Logisch denken is niet voldoende. Het zuiver logisch denken is wel constructief, maar niet creatief. Het creatieve denken is juist onlogisch in zijn opzet en wordt eerst logisch in zijn uitwerkingen. De werkelijkheid, ook achter de wetenschappen, is voor een groot gedeelte mystiek. Wanneer we kijken naar Einstein bijvoorbeeld dan worden we in feite geconfronteerd met iemand die meer filosoof is dan mathematicus ofschoon hij als mathematicus ongetwijfeld een grote betekenis heeft en de mensheid een grote stap vooruit heeft geholpen, misschien in de verkeerde richting, maar vooruit. En kijk dan naar mensen als Newton bijvoorbeeld. Eeveneens iemand die eigenlijk ook filosoof is. Ook Archimedes, de eerste man die een ontdekking deed doordat hij slipte op de badzeep. Dat zijn werkelijk fantastische dingen.

Maar het is niet zuiver logisch. De constatering gaat niet uit van de bestaande redeneringsmethoden, maar van de persoonlijke ervaring en de intuïtieve interpretatie ervan en dan pas wordt ze hanteerbaar en bewijsbaar binnen de logica.

Dus, beste vrienden, wanneer we daarmee bezig zijn dan moeten we zeggen: Nou ja, je moet jezelf worden juist om optimaal ook dat zogenaamd intuïtieve, dat andere weten dat er bestaat, dat andere aanvoelen, te kunnen gebruiken ook op die logische manier, zonder dat je je gelijktijdig laat beheersen door de suggestieve invloeden hetzij uit je eigen wereld, hetzij uit andere werelden. Een mens kan, dat geef ik graag toe, fouten maken. Wat dat betreft is een geest er net zo erg aan toe hoor. Want fouten maken is uiteindelijk verkeerde conclusies trekken meestal als gevolg van onvoldoende ervaring of onvoldoende bereidheid ervaring te erkennen. Maar het is toch niet erg wanneer je een fout maakt. Het is alleen erg wanneer je de fout ontkent. Zodra je de fout erkent, geeft ze je de mogelijkheid tot een nieuwe interpretatie, tot een verandering van methodiek maar ze kan je nooit ontheffen van de verplichting om datgene wat in je bestaat of wat je werkelijk beleeft dan ook uit te dragen, uit te leven, waar te maken.

En dan zou ik hier aan toe willen voegen: Geestelijk bestaan is voor de mens geloofskwestie of een veronderstelling die door een aantal punten eventueel bevestigd of aanvaardbaar wordt gemaakt. Maar geestelijk bestaan, ik heb dat aan den lijve moeten ervaren, zelfs aan het lijf dat ik niet meer heb op het ogenblik, blijft bestaan. Het ik is er wel degelijk. Het ik kan alleen werken in een wereld die, in tegenstelling met de uwe, een veel grotere mate van subjectiviteit kent. D.w.z. dat je je eigen wereld in veel grotere mate zelf scheidt dan voor een mens denkbaar is. Wanneer je geleerd hebt uit ervaringen, wanneer je voortdurend hebt herzien, blijf je ook in geestelijke toestand open staan voor al het andere wat je bereikt. Je ontkent niet, je sluit niet af. Je wereld kan groeien. Hoe meer je echter in een cirkeltje bent gewend te denken en te leven, hoe groter de bedreiging is die van het andere schijnt uit te gaan tot je uiteindelijk misschien je terugtrekt in een eenzaamheid omringd door een dreigende duisternis die niet bestaat.

Geestelijk leven en geestelijke bewustwording worden wel degelijk beïnvloed door de manier waarop je bestaat op aarde. Je moet niet bang zijn voor ervaringen. Ervaringen zijn in grote mate niets anders dan correcties op veronderstellingen. En wanneer we steeds blijven corrigeren, leven we niet alleen dichter bij de werkelijkheid en beseffen we beter wat we zijn, wat we moeten doen, wat we kunnen doen, maar we worden ook bewuster van alle invloeden die om ons heen zijn. Deze worden namelijk meegetoetst, juist zoals de ervaring en ten dele verworpen als niet tot het ik behorend, ten dele misschien geaccepteerd. Dan krijg je uiteindelijk daardoor een bewustzijn dat vele op aarde niet algemeen erkende zaken omvat. Je hebt gelijktijdig geestelijk de mogelijkheid om een wereld te betreden die niet alleen maar uit je eigen gedachten of uit het denken van jou en gelijkgezinden is opgebouwd, maar je krijgt zo een uitgebreider kosmisch bewustzijn. En daar wil ik het dan bij laten. Vragen?

+ Leren is moeilijker in de geest als ik het wel begrepen heb, omdat het subjectiever zou zijn?

- Dat kun je niet zo formuleren. Je zou moeten zeggen: leren in de geest is meer afhankelijk van de openheid van de persoonlijkheid. Hoe meer je dan de wereld vanuit je eigen denken ziet en wilt ervaren, hoe minder kans er is om te leren. Maar een mens die open staat op één punt, kan op dat punt alvast geestelijk veel leren. Een entiteit die open staat omdat ze de betrekkelijkheid der dingen overal aanvaardt kan alle invloeden aanvaarden en zal dus op elk gebied kunnen leren. Het leren in zichzelf is het absorberen van mogelijkheden en voorstellingen waaruit een eigen gedragsmogelijkheid als conclusie binnen het ik wordt gevormd.

+ Het kan toch minder door de feiten gecorrigeerd worden?

-Wanneer we te maken hebben met een groot aantal entiteiten dan zal het aantal, juist door de verschillende subjectiviteiten die er toch in blijven bestaan, corrigerend op gaan treden op het ogenblik dat wij te subjectief gaan beleven maar dan moeten we er wel voor open staan. Ik zou haast zeggen: het is hier de wet van de statistiek, wat voor 100 man waarschijnlijk is, is voor 100 000 man zekerheid.

Wanneer je het zo gaat bekijken dan is het duidelijk dat, naarmate je meer open staat, er niet alleen sprake is van meer leren, maar dat ook de subjectiviteit van je wereld en je wereldervaring beperkter wordt.

+ Broeder, je sprak over astrale invloeden en ook over astraal geschapen vormen. Ik zou dan terugdenken aan die engelen en aan die duivels en nochtans horen we ook spreken van entiteiten. Zouden we niet de vergissing kunnen maken dat die entiteiten als astrale vormen te verwaarlozen zouden zijn?

-Wanneer een engel wordt gezien en dan mag ik hier wel even releveren dat dat voor een deel van de oude godenwereld is afgeleid, ook dat gevelugeld zijn. En de cherubijntjes zijn niets anders dan de kindertjes van Eros en Amor, alleen mag dat niet gezegd worden. Deze beelden bestaan, maar ze worden door het geloof van de mensen geladen met een enorme energie. Alleen staat het niet vast wie als bezieler daarvan gebruik maakt. Een engel kan dus zowel een voertuig zijn van een duistere en hatende en destructieve entiteit als van de meest verlichte. Deze vormen zijn dus niet zonder meer te verwaarlozen, maar we moeten beseffen dat het vormen zijn, dat ze kracht bevatten, maar dat de bestuurder uitmaakt wat die vorm en die kracht zullen betekenen of zullen doen en dat is bij duivels en demonen precies hetzelfde. De duivel kan een engel lijken en een duivel die zich toont kan een engel blijken. Het ligt er maar aan. Het besef dat vorm niet bepalend is voor wezen of afstemming kan je helpen om aanvoelende een juistere beoordeling voor jezelf te hebben ten aanzien van datgene wat aanvaard of afgewezen moet worden want je leeft ook redelijk-subjectief nog steeds en uiteindelijk zal het je helpen om te beseffen dat alle dingen toch een eenheid vormen, want goed en kwaad bestaan eigenlijk niet. Goed en kwaad zijn maatstaven die bepaald worden vanuit het standpunt waarop je zelf je bevindt. Een licht en een duister bestaan eigenlijk ook niet. Ze zijn namelijk twee factoren van hetzelfde, in geestelijke zin althans. Twee kanten van één medaille. Je kunt geen licht hebben zonder duisternis en geen duister zonder licht. En wanneer je dat gaat begrijpen zul je ook zeggen: Ja, het is niet zo erg. Het is misschien erg dat mensen verward worden doordat ze met astrale figuren, al is het dan maar een van de H. Maagd bij wijze van spreken, geconfronteerd worden en daaraan consequenties verbinden die er niet noodzakelijkerwijze bij behoren. Maar als er zeer veel mensen zijn die de H. Maagd gaan vereren en daar alle goeds van verwachten, is de kans dat die astrale vorm dan toch beantwoord aan datgene wat men verwacht, groter geworden.

+ Zou de energie in de astrale vormen overdrachtelijk zijn op de symbolen?

- Niet zonder meer op symbolen omdat symbolen heel wat meer zijn, dacht ik, dan alleen maar vormen. Een symbool is niet veel meer of minder dan een psychisch kortschrift waarbij zeer complexe denkbeelden en geloofswaarden in betrekkelijk simpele vormen worden weergegeven. Waar we over spreken in de astrale wereld is dus niet over een symbool. We spreken over een vorm. Die vorm kan voor de mensen misschien het symbool zijn van iets, maar dat bepaalt dan de betekenis van de vorm. Maar het denken van de vorm moet er zijn, anders kan die niet astraal ontstaan. Een symbool echter kan de weergave zijn van een totaal proces wat zich binnen de mens volbrengt en een deel van deze processen is, denk ik, niet helemaal bewust. Door een aantal kenbare denkbeelden en punten te geven, en dat kun je in voorstellingen soms heel compact doen, krijg je een afstemming op een bepaalde waarde of op een bepaald gebeuren en dit betekent dat je daarmee harmonieën kunt bereiken die tot elke geestelijke wereld behoren. Trouwens, een van de typische dingen is dat dezelfde symbolen die de witte magie gebruikt om engelen en goddelijke krachten aan te roepen, door de zwarte magie wordt gebruikt om uiteindelijk demonen te doen verschijnen. Dan zie je al dat de verwisselbaarheid van dergelijke dingen betrekkelijk groot is en dat alleen degene die het symbool kent, met een bepaald verhaal met een betekenis daarin, door het symbool a.h.w. gestimuleerd wordt door een reeks bewuste en semi-bewuste processen waardoor zijn eigen wezen de werkelijkheid tijdelijk anders ervaart, of een ander deel van de werkelijkheid ervaart. Voldoende?

Denk over dit alles eens na. Neem niets zondermeer aan maar vraag u af of er iets in schuilt dat waar zou kunnen zijn voor u. Want het is niet belangrijk wat u van anderen hoort. Het is belangrijk wat u in uzelve verwerkt en bereikt en kunt omzetten in een voor u bruikbaar iets. Dat is het belangrijkste. M.a.w. wij geven hoogstens een stimulans. Het werk moet u zelf doen. Het spijt ons zeer, maar er bestaat nog geen automatisatie voor geestelijk ontwikkeling. Ik dank u voor uw aandacht.